

Ob 90-letnici gasilskega društva Bizovik

Ob jubileju nov gasilski avto

Na visoki jubilej, 90-letnico obstoja in delovanja GD Bizovik, so tamkajšnji gasilci že mislili v letu 1973. Na pobudo predsednika Feliksa Dimnika in poveljnika Braneta Zrimška so pričeli zbirati dokumentacijo za gradnjo novega doma in v maju 1973 so že pričeli z gradnjo. V dobrem letu dni je bil dom dograjen in ob 90-letnici v letošnjem letu je bil predan svojemu namenu.

Novemu domu je botroval direktor živilske industrije Leopold Maček ml., ki ga je društvo proglasilo za svojega častnega člana. Novi dom je danes vreden 140 milijonov SD in je eden najlepših in najsodobnejših v naši občini. Priprave za proslavo so potekale skozi vse leto, prva manifestacija pa je bil 90. redni občni zbor društva; o tem smo v Nsk že pisali.

Ohranjenih zapiskov o ustanovitvi društva na žalost ni, pač pa so dogajanja povzeta iz ustnega izročila starejših članov Franca Ložarja st., Antona Bricejla in Ivana Vrbinca, sedaj Vrbinčevega ata z Barja.

Verjetno je v tistih časih prišlo do večjih požarov, zato je bilo v takratni hruševski občini nujno ustanoviti gasilsko enoto, tedaj imenovano požarno brambo. Tako so se v letu 1884 zbrali zavedni moške v tako imenovani Cerinovi oštariji. Vaščani so sami zbrali potrebna finančna sredstva ter nabavili batno črpalko in najnujnejšo opremo in orodje za gašenje. Ker še niso imeli svojega prostora, je prostor za orodje odstopil sodrug Babnik-Pogačarjev. V letu 1898 so si zgradili gasilski dom, ki je služil vse do danes. Ker je tehnika vse bolj napredovala, so v letu 1927 nabavili motorno črpalko znamke ROZENBAUER, ki služi svojemu namenu še danes.

V čast visokega jubileja bizovski gasilci in prazniki vseh občanov je bila dan pred proslavo velika mokra verižna gasilska vaja gasilskih društev naše OGZ. Pripravil jo je štab operativne naše zveze pod vodstvom poveljnika Janeza Trkova, sektorskega poveljnika Janeza Bricejla in poveljnika GD Bizovik, vodil pa jo je Brane Zrimšek. Vaja je potekala zelo uspešno, vodo so črpali iz bizoviškega potoka in je bila nepeljiva razdeljena v dve verigi.

Mimohod gasilske enote iz Bizovika

Pionirji naše občine

ZA BRATSTVO IN ENOTNOST

V okviru letošnjih JPI Lepota v ustvarjanju – radost v očkivanju ter proslave 30-letnice I. zasedanja ASNOHA so Savet za vaspitanje in zaščito dece Makedonije in njih republiški odbor za napredek dela zveze pionirjev organizirali pionirski pohod brigade Bratstva in enotnosti.

Republiška zveza prijateljev mladine je za aktivno delo naše organizacije povabila k sodelovanju tudi pionirje iz naše občine. V dneh od 19. do 26. maja se ga je udeležilo 10 pionirjev.

Na kolodvoru v Skopju so nas pričakovali pionirji in spremljevalci ter predstavniki zveze prijateljev mladine Makedonije iz Skopja. Pionirji iz vseh republik in AP so odšli v šolo „Lenin“, medtem ko smo spremljevalci imeli sestanek z vsemi predstavniki republiških organizacij. Tu je bil formiran štab brigade BRATSTVA IN ENOTNOSTI.

Po kosilu in ogledu mesta je bila na glavnem trgu formirana brigada. Pred veliko množico ljudi, dveh pihalnih godb, predstavniki CK ZK Makedonije in drugih družbenopolitičnih organizacij republike so desetarji – pionirji vsak v svojem jeziku reportirali komandantu brigade in sprejeli zastavo brigade. Nato so prisostvovali kulturnemu programu, posvečenemu udeležencem brigade. S te svečanosti je bilo poslano tudi pismo tovarišu Titu.

Brigada z 80 pionirji – po 10 iz vsake republike ter Vojvodine in Kosova – je imela takole pot:

Skopje, Tetovo, Gostivar, Kičevo, Debarca, Ohrid, Bitola, Prilep, Kavadarci, Strumica, Štip, Titov Veles in Kumanovo.

Skupina pionirjev iz naše občine na prelepih Plivskih jezerih pri Jajcu

Kot najstarejši udeleženec te vaje je v delovni uniformi sodeloval 68-letni Janez Lampič iz GD Slape-Polje. Cestitamo!

Istega dne je bila že v lepo okrašeni dvorani novozgajenega doma slavnostna seja UO GD Bizovik, katere so se udeležili zastopniki občinske skupščine Ljubljana Moste-Polje, OGZ ter MGZ Ljubljana in zastopniki družbenopolitičnih organizacij Bizovik. Na slavnostni seji j predsednik društva Feliks Dimnik podelil množičnim organizacijam, zastopnikom gasilskih zvez in posameznim članom plakete.

Bronaste plakete so prejeli: Občinska skupščina Ljubljana Moste-Polje,

Mestna gasilska zveza, Občinska gasilska zveza, Poklicna gasilska brigada, Janez Jančar, Jože Bricej ml., Janez Levec in Janez Habič.

Aluminijaste velike plakete so prejeli:

Janez Mojskerc, Dore Klančar, Albin Babnik, Janez Svetek, Anton Bricej, Vinko Leben, Stane Skubic, Jože Mravlje, Franc Brajer,

Franco Ložar ml., Ivan Bricej, Jože Bricej st., Ivan Škrjanc in Krajevna skupnost Bizovik.

Plakete gasilec so prejeli: Branko Zrimšek, Janez Zrimšek, Anton Zitnik, Filip Svetek, Feliks Dimnik in Leopold Maček ml.

Aluminijaste male plakete so prejeli:

Ciril Babnik, Jože Dolinar, Matija Klemenčič, Mitja Kršmanc, Ivan Skufca, Brane Hočevar, Brane Mojskerc, Janez Leben, Franc Ložar st. in Anton Bricej st.

Na dan proslave je bila velika gasilska parada z mimohodom narodnih noš s sodelovanjem vevškega pihalnega orkestra.

V imenu družbenopolitičnih organizacij je čestital društvu predsednik KS Danijel Zitnik. Predsednik MGZ Ljubljana Mirko Kušar je v imenu GZJ podelil odlikovanja gasilske zvezde II. stopnje Branku Zrimšku, Antonu Zitniku in Feliksu Dimniku. Delegacija treh članov je potožila venec k spomeniku padlih borcev.

Ker je tehnika v današnjem času tudi glede gašenja požarov zelo napredovala, je GD Bizovik ob tem jubileju prejelo od poklicne gasilske brigade sodobno vozilo TAM 5500, ki ga je izročil namestnik poveljnika brigade Matija Rok. Poveljnik OGZ Ljubljana Moste-Polje Janez Trkov pa je izročil društvu novo motorno črpalko znamke ROZENBAUER. Po vsem tem se je razvila velika vrtna veselica.

Tako so bizovski gasilci praznovali 90-letnico svojega obstoja in delovanja, čez 10 let pa na svideenje na 100-letnici.

IVAN KOS

Pokrovitelj jubilejne proslave v Bizoviku, predsednik občinske skupščine Moste-Polje Marjan Moškrič, pozdravlja zbrane občane, gasilce in goste

25 let gasilskega društva Slape-Polje

S skupnimi močmi gasilski dom

Letos poteka 25 let, odkar je bilo v vasi Slape ustanovljeno gasilsko društvo. Sredi neutrudnega dela pri obnovi porušene domovine so si takratni gasilci zadali nalogo, na katero so mnogi gledali pesimistično. Jeseni leta 1949 se je takratnim odbornikom OF porodila misel, da bi v Slapah ustanovili gasilsko četo. Ta misel in želja je osvojila številna srca takratnih članov OF; 24. december leta 1949 lahko štejemo za rojstvo gasilskega društva Slape-Polje. Ustanovni člani novorojenega društva so bili: Alojz Kočar, Franc Jakoš, Franc Vidmar, Polde Vidmar, Janez Cerar, Andrej Sever, Franc Demšar, Gabrijel Babnik, Jože Rojšek, Ivan Rojšek, Franc Čuha in Rudi Voga.

Prvi člani so se bojevali z velikimi finančnimi in materialnimi težavami, vendar so si s požrtvovalnim delom in dobro organizacijo zagotovili najnujnejše orodje in opremo. Njihova delovna vna in požrtvovalnost nista bili zama. Pojavila se je nova želja – gradnja gasilskega doma. V tistih časih je bilo to kaj drzna zamisel, vendar članstvo ni poslušalo tistih, ki so z nezaupanjem gledali na razvoj in delo mlade gasilske organizacije. Z udarniškim delom je bil zgrajen gasilski dom, ki je ponos vasi in spomenik naše generacije.

Za 10. obletnico obstoja društva so člani razvili svoj gasilski prapor. Zaradi slabega vodstva je začela udarna sila društva pešati, vendar samo za nekaj let. Mladi rod, ki je

medtem rasel, je dorasel v generacijo, ki je bila sposobna zamenjati starejše. Z mladimi in svežimi močmi se je društvo povzpelo na raven drugih gasilskih društev v občini. Leta 1967 so dobili nov gasilski kombi. Finančna sredstva so zbrali z različnimi prireditvami, nekaj pa jih je dala občinska gasilska zveza. Dve leti kasneje so na enak način prišli do sodobne črpalke Rosenbauer, tako da so danes gasilci iz Slap sposobni za akcije in intervencije ter za zaščito družbenega kot zasebnega premoženja pred redčim petelinom.

V nedeljo 30. junija 1974 je bila osrednja proslava 25-letnice GD Slape-Polje pod pokroviteljstvom KS Polje. Ob 14. uri so člani sosed-

njih gasilskih društev izvedli mokro vajo, po njej pa je bila parada vseh udeležencev proslave, ki so se med drugim udeležili tudi predsednik KS Slavko Jakič, predsednik mestne gasilske zveze Miro Kušar, predsednik ObGZ Ivan Miklavž, poveljnik ObGZ Janez Trkov, ustanovni člani in predstavniki družbenopolitičnih organizacij terena Polje. Na proslavi so prejeli trije najzaslužnejši člani republiške gasilske odlikovanja, in to Janez LAMPIC, Rudi VOGA in Miha KRUŠIČ, častni predsednik Janez CERAR pa lični gasilski emblem. Člani, ki so že dolga leta aktivni v društvu, so prejeli značke za dolgoletno službovanje in za požrtvovalno delo na področju požarnega varstva.

JOŽE VIDMAR

POZDRAV NOVI ŠOLI

Pred dobrim letom dni, točneje 26. aprila 1973 je bil položen temeljni kamen za novo osnovno šolo v Zalogu, zdaj pa ta pomembni in nujno potrebni objekt že stoji.

Nova šola bo omogočila boljše in kvalitetnejše možnosti za delo ne samo šolarjem in učiteljem, marveč tudi drugim občanom, še posebno staršem šoloobveznih otrok, kajti z otvoritvijo nove šole je rešen tudi problem šolskega varstva, odpada skrb staršev zaradi odhajanja otrok v šolo v Polje po zelo prometni cesti itd.

Želja in potreba po novi in večji šoli v Zalogu ni nova, vleče se že od leta 1927, rešen pa je problem po 47 letih. Prav zato smo še posebno ponosni na objekt, v katerem bo že v prihodnjem šolskem letu na sodoben način črpalo znanje prek 600 otrok.

Zalaska šola je prva zgrajena šola v naši občini iz samoprispevka.

Na območju naše občine bomo lahko s skupnimi sredstvi zgradili štiri šole in šest vzgojnovarstvenih zavodov. Z izgradnjo šole v Zalogu in v letošnjem letu z začetkom gradnje v Novem Polju bomo vsaj omilili, če že ne povsem odpravili, problem velike prenatrpanosti šole v Polju.

Gotovo smo s samoprispevkom dokazali trdno odločenost, da v Ljubljani zagotovimo otrokom boljši jutrišnji dan. Gotovo pa je tudi, da so že do sedaj zgrajeni objekti, posebej še nova šola v Zalogu, živ dokaz, da uresničevanje gradnje ni razočaralo vseh tistih, ki so ob uvedbi samoprispevka podvomili v to veliko solidarnostno akcijo.

Prepričani smo, da bomo morali v prihodnje še bolj kot doslej sami združevati sredstva, če bomo hoteli zagotoviti ustrežnejše pogoje vsem nam in našim otrokom na področju kulture, telesne kulture, zdravstva in še marsičesa.

Želja in potreba Založanov po novi šoli je stara že pol stoletja. Šola v Zalogu ni bila nikoli samo „hram učencosti“, kot jo omenja Anka Muhvič v kroniki osnovne šole Zalag od leta 1910-1960, temveč se je v njej vse od začetka njenega obstoja odvijalo tudi kulturno, umet-

niško in politično življenje. Šolski upravitelji in večina učiteljev so bili od nekdaj napredni in revolucionarni ljudje. Želja nas vseh je, da tudi vodstvo in učiteljski zbor nove šole nadaljuje tradicije stare šole. Še posebno pa želimo, da vzgajajo naše otroke v poštene, socialistične državljane samoupravne naše družbe.

Vedeti je namreč treba, da se prav zalosko območje v zadnjih letih naglo razvija in se je število prebivalcev v Zalogu, Sp. Kašlju in Podgradcu v zadnjih petih letih skoraj podvojilo. S problemom šole so se srečevale vse krajevne organizacije in občinska skupščina Ljubljana Moste-Polje. Ni bilo zborov volivcev, kjer ne bi obravnavali problematike šole. Število šoloobveznih otrok je raslo vsako leto, problem šole pa je ostajal. V takšni situaciji so nas zatekle priprave na referendum za samoprispevek. Volivci na našem območju so izglasovali samoprispevek s 86-odstotno večino.

Po uspelem referendumu smo se takoj lotili izvajanja začrtanega programa. Upoštevač to omenjene okoliščine, so dali odgovorni organi zalosko šolo na prioriteten vrstni red. Pričetek gradnje je bil predviden v letu 1972. Toda kmalu smo ugotovili, da program gradnje, ki smo ga sprejeli na referendumu, ni bil strokovno dovolj pripravljen. Od

to tudi vse težave, ki so spremljale delo gradbenega odbora, upravnega odbora sklada in občinske skupščine že od začetku gradnje. V program zapisanih 8 do 10 učilnic že ob začetku uresničevanja gradnje ni več ustrezalo potrebam območja, ki naj bi ga pokrivala nova šola. Ze tedaj smo pravilno ocenili, da bo do izgradnje nove šole na našem območju približno 600 šoloobveznih otrok. Naše ocene so bile popolnoma pravilne. Zahteva občanov in vseh krajevnih organizacij je bila: izgradnja šole z zadostnim številom učilnic. Zahteva gradbenega odbora kot tudi predstavnika občanov Zaloga so bile po dolgotrajnih prizadevanjih prek občinske skupščine, ki je morala zagotoviti dodatna in nemajhna sredstva, končno tudi sprejete na odboru sklada. Tem prizadevanjem se moramo pravzaprav zahvaliti, da smo si priborili namesto osem dvanajst učilnic; za dve učilnici pa gre zahvala dobremu sodelovanju in dogovarjanju med gradbenim podjetjem Obnova, nadzornemu organu LIZ (najbolj tov. Vihteliču in Kalanu) ter gradbenemu odboru.

Tako imamo končno šolo s 14 učilnicami in moderno telovadnico, čeprav bo že sedaj pouk v dveh izmenah.

MILENA MATJAŽIČ

Notranji izgled nove osnovne šole v Zalogu. Prostori so funkcionalni, zračni, svetli in bodo šolarjem nudili ugodno počutje

Vera